

НАШЕ ЖИТТЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС
UKRAINIAN NEWSPAPER „OUR LIFE“

ЧИСЛО 5 (37).

23-го СІЧНЯ 1946 РОКУ

РІК II.

ВИХОДИТЬ
ДВІчі НА
ТИЖДЕНЬ

ЦІНА 30 ПФ.

ВЕЛИКІ РОКОВИНИ

У кожного народу є свої історичні події, які він згадує й передає наступним поколінням із роду в рід. Для поляків пам'ятним зостається день 11. листопада 1919 р., коли була проголошена незалежна Польща. Чехи та словаки святкують свою державну самостійність 28. жовтня, бо якраз Чехословацька республіка повстала 28. жовтня 1918 року. І ми українці маємо свої великі роковини, що нагадують нам про великі діла наших предків та про заміри, що вони виконали, але не довершили або не могли своїх здобутків закріпити. День 22. січня зостанеться навки записаним в історії України. 22 січня 1918 року проголосив перший український парламент, Українська Центральна Рада, в своєму четвертому Універсалі, що Україна стає «самостійною, незалежною, суверенною державою українського народу». Рівно через рік, 22. січня 1919 року повобраний парламент України — Трудовий Конгрес — своїм Універсалом заявив об'єднання всіх українських земель у самостійній соборній українській республіці. В українській столиці — Києві зібралися в той день делегати від Наддніпрянської України, посли від Галичини й Буковини та уповноважені Закарпатської України, і всі вони однодушно проголосили свою волю жити вільно, незалежно, у власній самостійній державі.

Українське національне відродження XIX і XX віку йшло під прапором демократії й республіканства. Тарас Шевченко дав вираз цьому, коли сподівався, що український народ діжде свого «Вашінгтона з новим і праведним законом». Шевченкові ввижався приклад великого борця за самостійність американської демократичної республіки Юрія Вашингтона. Коли 1917 року розпалася була стіна великої тюрми народів — царської імперії свої права на «власну хату» заявив і наш український народ:

»В своїй хаті, своя правда,
і сила і воля».

Ці слова поета були дороговказом для тодішніх провідників і рядових борців за українську державність.

Серед тодішніх політичних провідників України явля надія на те, що демократична Україна без великих труднощів порозуміється з демократичною Росією.

Організаційна праця українських демократичних соціалістичних партій, об'єднаних у Центральній Раді, привела до того, що українські селяни, робітники та інтелігенція скинули з себе залежність від російських політичних організацій і свідомо горнулися до власних українських партій. На виборах до Всеросійських Установчих Зборів у листопаді 1917 року та у виборах до Українських Установчих Зборів (січень 1918) перемогли українські соціалістичні партії (одержали від 75 до 90% всіх голосів). Ця перемога показала, що український народ zorganizувався, дозрів до своєї державності.

Але лихо ніколи не спить. Проти українського народу, що прокинувся

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ «ОЗН»

Рада Безпеки «ОЗН» розглядала в останньому часі на неофіційному засіданні справу со-ветсько-перських суперечностей. Провідник перської делегації звернувся з проханням до «ОЗН» у справі виведення совітського війська з північних провінцій Персії.

На Загальних Зборах «ОЗН» промовляв заступник совітського представника в «ОЗН» Андрій Громико. В своїй промові Громико підкреслив ролі великодержав в організації «З'єднаних Націй». Він виступав одночасно проти введення в «ОЗН» якихось змін на користь малих націй, підкреслюючи, що це могло б викликати поважні наслідки. Цим самим він намагався скритикувати тенденції, поширені в Англії, перетворити «ОЗН» на світовий парламент. Громико зачепив також питання повірництва, називаючи його знаряддям до швидкого національного й державницького унезалежнення досі ще залежних країн.

У справі повірництва говорив також міністер Бевін. Він заявив, що Вел. Британія готова передати колишні німецькі колонії, як повірництво «ОЗН». Подібні заяви зробили також австралійські та новозеландські прем'єри.

Відбулося засідання 6-ти комітетів «ОЗН». Перший з них розглядав справи політики, безпеки та проблему атомової енергії. Другий комітет радить про підвищення кредитів для УНРРА; третій працює над проблемою втікачів. Проблема втікачів буде розв'язувана в «ОЗН», як окрема цілість.

Нова політична криза у Франції матиме вплив на працю Ради Безпеки «ОЗН» бо ніяка децизія не може запасти, без згоди властивого уряду Франції.

Де-Голь на димісії

(Париж). — Внутрішня криза у Франції, що тривала чимало часу, досягнула своєї кульмінаційної точки. На засіданні французького кабінету міністрів дійшло до гострого зудару ген. де-Голя з міністрами—членами комуністичної партії, що домагалися зменшення видатків на армію на 20%. Ген. де-Голь покинув засідання Ради міністрів, а незабаром після цього відбув нараду з міністром закордонних справ Бідо, що покинув Загальні Збори «ОЗН» в Лондоні та літаком прилетів до Парижа.

На конституційних зборах (у парламенті) читано лист ген. де-Голя, в якому він остаточно зрікається свого становища, бо не бачить можливості надалі співпрацювати з головними партіями Франції, що не можуть дійти до згоди. Своє завдання вважає де-Голь за закінчене і рішив покинути політичне життя.

ПАПА ПРО УКРАЇНЦІВ

(Ватикан). — Папа Пій XII видав енцикліку, в якій протестує проти переслідування українців — греко-католиків у Карпатській Україні та проти недозволеного натиску на них, щоб вони приймали православ'я. Подібний тиск на греко-католиків діється і в Західній Україні.

З УСЬОГО СВІТУ

НАДЗВИЧАЙНЕ ЗАСІДАННЯ АНГЛІЙСЬКОГО УРЯДУ

(Лондон) - Англійський уряд відбув надзвичайне засідання, на якому обговорював несподівану акцію російської й української делегацій ССРСР, що в листі до Ради Безпеки «ОЗН» домагаються від Англії відкликання її війська з Греції та Індонезії. Англійський уряд стверджує, він радо викличе з цих країн своє

★ Вишинський, головний делегат ССРСР на Загальній Зборі «ОЗН», прибув до Лондону.

★ До Москви прибула делегація комуністичної грецької партії «ЕАМ».

★ В Греції заворушення спричиняють прихильники короля. В Афинах відбулася демонстрація 100.000 прихильників лівих партій.

з глибокого сну й поневолення до вільного, творчого життя. виступили диктаторські, реакційні сили зі Сходу та з Заходу. Київ після кривавої довгої боротьби впав (кінець січня 1918). Центральна Рада напередодні свого відходу з Києва проголосила незалежність Української Народньої Республіки 22 січня 1918 р. Тимчасом з Заходу рушило на Україну військо імперіалістичної Німеччини, щоб пожитися українським хлібом. Німецькі насильники розігнали обрану Народню Українську Центральну Раду і поставили на чолі України свою людину, їм вигідну. Це була влада російських поміщиків та капіталістів, що не ховали своїх плянів «покласти Україну до ніг „його величності — царя всеросійського». За влади німців були скасовані демократичні закони та реформи Української Центральної Ради (напр. землю віддано поміщикам, а селян немилосердно катовано).

Коли впав німецький фронт на Заході, в листопаді 1919 року, то українська революція знов проголосила Українську Народню Республіку. Молода українська демократична державність мусіла від першої хвилини вести тяжку боротьбу на всіх кордонах України: на Заході проти зазіхань Польщі та Румунії, на Сході — проти російських монархістів ген. Денікіна, а на Півночі проти іншої тотальної диктаторської влади, що прямувала до українського хліба, цукру, вугілля та залізної руди.

В цих обставинах, коли знов загрозив нависла була над столицею України, золототерхим Києвом, — Конгрес Трудового Народу України про-

військо, як тільки там запанує спокій і порядок, та що це військо не виконує ролі окупантів.

Прем'єр грецького уряду Софуліс повторив заяву, що англійське військо перебуває на території Греції за повною згодою грецького уряду.

* * *

Генерал Морган протестує

(Лондон) — Генерал-лейтенант сер Фрідріх Морган, провідник відділу УНРРА в Німеччині, запротестував проти звільнення його зі становища. Начальний директор УНРРА Г. Леман закликав його повернутися до Вашингтону, де він має дати звіт про жидівських утікачів з Польщі.

Один з лікарів УНРРА, що відбув подорож по Польщі стверджує у своєму звіті, що в Польщі великий процент населення неаджує на туберкульозу, найбільший процент захворювань стверджено між молоддю.

голосив злуку всіх українських земель в Єдиній Соборній Українській Республіці (22-січня 1919 р.).

Два роки вела героїчна Армія Української Народньої Республіки нерівну боротьбу на різних фронтах та в незлічених повстаннях. Хоч перед великою перевагою ворожих сил упали українські кордони, але — слава і пам'ять про цю боротьбу ніколи не згасне, не поляже!

В боротьбі, гromі і бурі революційної боротьби воскресла українська нація до нового життя. Сказано колись: «Навіть великим богам не сила зробити „небувшим“ те, що вже сталося». Ніяка сила не може вичеркнути з книги буття українського народу те, що він учинив: проголошення української демократичної державності і боротьбу за неї.

Відомий французький філософ Ернест Ренан у своїй праці «Що таке нація», дає таку відповідь: — «Нація — це спомин про великі діла, спільно зроблені».

Великі діла, що виконав наш народ у недавно-минулім часі, означені датою 22 січня, — це свідчення, що ми з етнографічної маси зробилися в революційній боротьбі нацією.

Треба тільки пам'ятати, що кожна нація — державна чи недержавна, тільки тоді може вибороти своє право і обороняти здобуту волю, коли буде свідомим і організованим народом.

До праці свідомої, до роботи організованої кличе нас спомин і приклад тих, що вели Україну до волі й незалежності в р.р. 1917-1919. Це завдання стоїть і тепер перед усіма нами. П. Ф.

Хвиля страйків зростає

(Лондон) — В ЗДПА страйки охоплюють щораз більше кола робітників. Страйк охопив авгомобільний, електро-технічний, сталевий, м'ясний та інші промисли. В електротехнічному та м'ясному промислі застрайкувало одного дня 400.000 робітників. Кілька днів опісля число страйкарів досягло 1-го мільона. Промисловий центр Пітсбургу припинив працю. Намагання през. Трумена протидіяти страйковим залишилися без успіху.

Хвиля страйків охопила також інші держави. Населення Корсики страйкувало проти французького уряду. В Парижі майже три тижні страйкували м'ясарі, в Греції почався страйк державних урядовців. В Аргентині застрайкували працевдавці, протестуючи проти пропозиції уряду підвищити платню робітникам. В Індії страйкує 30.000 робітників у текстильній промисловості, домагаючись підвищення платні.

* * *

Таємні переговори між ССРСР та Туреччиною?

(Лондон). — Лондонський кореспондент в Єрусалимі розповсюдив звіт про те, що заступник комісара закордонних справ ССРСР Вишинський мав зустрітися з турецьким міністром закордонних справ Гассан Сака і мав з ним таємну розмову. Міністер Сака запропонував відступлення провінції Карс та Ардаган на користь ССРСР з умовою, що ССРСР зречеться своїх претензій до Босфору, Дарданелів та провінції Георгії. Вишинський погодився передати цю пропозицію своєму урядові.

КОРОТКІ ВІСТКИ

★ Антонеску, колишній маршал Румунії, переданий совітською владою румунському урядові. Його поставлять перед судом за співпрацю з німцями.

★ В Єрусалимі жидівські терористи висадили в повітря електричну та радієву станцію, намагалися визволити арештованих товаришів з в'язниці.

★ Іранський уряд пішов до димісії.

★ Київський голова міського совіту дякував західним союзникам, головню пані Черчил, за визначну допомогу, що дала можливість відбудувати в Києві найбільшу лікарню.

★ У Бельгії соціалісти не погодилися йти разом з комуністами до виборів.

З цим числом видаємо «Додаток» ч. з друкованим фотографічним способом. Редакція

ВНУТРІШНІЙ НЕСПОКІЙ

Із З'єднаних Держав Північної Америки доходить щораз нові вістки про страйки в різних підприємствах на території цілої держави, що дуже підривають внутрішню політику американського уряду. През. Трумен у своїй промові до американського народу говорив про «промисловий неспокій» та визнав, що внутрішня криза ніяк не може знайти розв'язки й доводить до поважних ускладнень. Річ у тому, що робітники домагаються в зв'язку з переставленням військової продукції на мирну підвищення платні, а працедавці проти цього. Посередництво през. Трумена на конференції працедавців і робітників не мало ніякого успіху, тому хвиля страйків охопила цілу Америку.

В Англиї обидві партії-Праці і опозиційна консерватистів Черчіля — однозгідні в поглядах щодо закордонної політики, але їхні думки щодо внутрішньої політики різняться дуже гостро. Боротьба між лейбуристами й консерватистами створює доволі непевну ситуацію. Лейбуристи, діставши до рук владу, намагаються провести у всьому англійському житті основні рефор-

Самогубство совітських полонених

(Бад - Тильц.) — Як повідомляє Головна Квартира Третьої Американської Армії, 12 совітських підданих, що були взяті в німецьких одностроях у полон, заподіяли собі смерть, коли їх мали відтранспортувати до ССРСР. Інші 21 совітських полонених заподіяли собі важкі поранення, і їх відставлено до шпиталів.

Дві католицькі церкви в ССРСР

В ССРСР (на передвоєнній території кол. Росії) відчинено дві католицькі церкви. Обидві церкви обслуговують два священики: американець і француз. Перед революцією в Росії було 1195 католицьких церков і каплиць. Католицьке населення перед революцією становило шість мільйонів душ; його обслуговувало 7 єпископів та 896 священиків. Згідно з інформаціями Ватикану тепер у Москві відчинено 26 православних церков. Перед революцією їх було 600.

ми; консерватисти атакують їх, закидаючи їм дрібничковість та невміння розв'язати найважливіші проблеми внутрішнього порядку.

В ССРСР після оголошення нової п'ятирічки іде підготовка до виборів Верховної Ради ССРСР, в якій, як подає московське радіо, усе населення «бере з ентузіазмом участь». Генералісимус Сталін кандидатує до Верховної Ради від московської округи, а львівські студенти поставили його окремо як свого кандидата. В зв'язку з участю ССРСР у міжнародному житті ідуть в самому ССРСР деякі зміни. Комісар НКВД Берія передає владу генерал-полковникові Круглову, а комісар Молотов не іде на конференцію «ОЗН» до Лондону. До Лондону мав поїхати комісар Вишинський, але в зв'язку з ускладненнями на Балканах його заступає совітський посол з Вашингтону Громико.

У Франції гостра внутрішня криза. Де Голь подався до димісії. Причиною його димісії були непорозуміння з комуністичною партією, що домагалася зменшення бюджету на військові справи. Ситуація у Франції доволі небезпечна, бо ген. де Голь користується загальним авторитетом, і ледві чи знайдеться хтось, щоб зміг його заступити.

В Італії внутрішня ситуація загострюється. В деяких провінціях вибухли сепаратистичні заворушення, а безробітні домагаються праці та хліба. Внутрішній стан в Італії не певний, бо досі не відомо, як виглядатиме мирний договір переможців з Італією.

На Балканах у внутрішньому житті нема заспокоєння. Спроби порозуміння опозиції з урядом не мали успіху. Посередництво комісара Вишинського не мало ніякого впливу на опозицію, що домагається розв'язання парламенту та нових демократичних виборів. У Греції регент Дамаскінос підписав декрет. На основі цього декрету 31-го березня ц. р. мають відбутися загальні вибори. Боротьба партій набирає гостроти та створює непевний стан у країні, з

огляду на великі розбіжності в лівих та правих елементах. В Югославії, де панує єдина партія Тіто, прихильники здетронізованого короля Петра II. не складають зброї і борються в лісах, під проводом ген. Михайловича проти «тиранії марш. Тіто».

В Угорщині загострюється харчовий стан. В Румунії опозиція відмовляється від співпраці з урядом Грози. Два члени опозиції ввійшло до уряду, але це не принесло ніяких змін в ситуації.

В Польщі внутрішня ситуація не дійшла до рівноваги. Окрема британська делегація має перевірити на місці поголоски про «хаос та непорядки в Польщі». Масова втеча жидів із Польщі примушує західних союзників задуматися над причинами їхньої еміграції.

На Далекому Сході також немає спокою. В Ірані внутрішня ситуація не поправилася. В Палестині вибухли нові арабсько-жидівські заворушення. На Яві боротьба повстанців проти англійців та голандців не припиняється.

Внутрішній неспокій та непевна ситуація в деяких державах світу матимуть не малий вплив на працю Загальних Зборів «ОЗН» в Лондоні. Доки не будуть налаштані внутрішні взаємини, доти праця «ОЗН» не зможе мати добрих наслідків. «ОЗН» муситиме, крім розбіжностей між поодинокими державами та атомової енергії, полагодити іранську, турецьку та інші важливі справи. М. Д.

Перші демократичні вибори в Німеччині

У Німеччині в провінції Гросс-гессен відбулися в 17 місцевостях вибори до самоврядування: соціал-демократи одержали 146,508, християнсько-демократична унія 99,591, комуністи 16,608 голосів.

Редакція застерігає собі право скорочувати або тільки використовувати надслані рукописи. Рукописи не повертаємо і в цій справі не листуємося.

Редакційна Колегія

З українського життя

ЯК ПОМАГАТИ?

(Не милостиною, а працею).

В справі допомоги емігрантам найдосвідченішою нацією виявила себе жидівська, бо робить це віками.

Цікава з цього погляду стаття представника жидівського допомогового товариства ОРТ д-ія Ц. Літтона, надрукована у «Н. Р. Слові». за 15 листопада. В ній між іншим на основі многолітнього досвіду пишеться так: «Всі способи допомоги добрі. В цей час люди в Європі потребують всього: і грошей і річей. Та найкращий спосіб допомоги — це допомога людині обійтися самій і не простягати руку за милостиною. Допомогти здобути працю, що давала б засоби до життя». Важно, мовляв, нагодувати голодного, дати притулок безпритульному. Це можна зробити раз, другий. Але на третій раз кинутий з ласки шматок хліба стає декому поперек горла. Коли ж людина знає ремесло і має знаряддя для праці, вона не потребує допомоги. В зруйнованій Європі такої людини потребують. Вона стає корисною, потрібною і бажаною в громаді. Та для того щоб стати на власні ноги й за-

робляти шматок хліба без милостини, треба відповідного вміння, знаряддя, машин, сировини і т. ін. В зруйнованій, збіднілій, голодній Європі їх не можна дістати навіть за гроші. Тимчасом людина, що має машинку до шиття, плетива, столярське знаряддя абощо, має можливості знайти працю й заробіток. Представники американського робітництва, що побували в Європі, одногосно стверджують, що зруйнована Європа найбільше потребує машин, знаряддя, матеріялу. Все це може дати тільки Америка, американські громадяни. Треба допомогти європейським втікачам машинами, знаряддям і матеріялами для праці».

Ця стаття цілком підтверджує нашу думку, що її ми висловили в ч. 43—36 «Укр. Гром. Пори». Треба дбати не про милостину, а про допомогу здобути працю й заробіток.

Було б дуже добре, якби саме не це звернули свою увагу й допомогли:

1) організувати бюро шукання праці;
2) організувати курси підготовки до праці, на яку є попит; от хоч би шоферів по великих містах;

3) купити й налагодити друкарні для Укр. Техн. Господ. Інституту; діяльність його дала б працю десяткам найкультурніших наших сил; а через навчання заочними лекціями тисячам наших робітників;

4) закупити й вислати в Європу вовняне та бавовняне прядиво, з якого тамтешне жіноцтво мало б змогу плести потрібні речі: светри, панчохи, рукавиці тощо;

5) зібрати уживані машини для шиття, столярське та інше знаряддя, машинки до писання тощо.

Треба допомогти нашим землякам влаштуватися з працею в Європі, бо надії на перевіз їх в Америку дуже малі: і уряди не бажують, і нема кому про це

клопотатися, і засобів на те немає. Та й легше знайти працю при відбудові Європи, ніж у переповненій робітними руками Америці, де робітники сотнями тисяч стають уже безробітними.

(Передрук з газети «Українська Громадська Пора», за 6. XII 1945 р. — орган Незалежної Трудової Демократії Штату Мічіган).

В Авгсбурзі

20. січня після Літургії в Св. Покровській Укр. Автокефальній Православній Церкві був відслужений молебен з приводу подій що відбулися 22. січня 1918 та 1919 року.

* * *

Український Університет

З кінцем січня ц.р. відбудеться в українському таборі «Зомме-Казерне» в Авгсбурзі відкриття філософічного факультету Українського Вільного Університету.

Канцелярія факультету (бл. 1. к. 31.) реєструє студентів та вільних слухачів щодня від 10. до 12. год.

В Зонтгофені.

При українському таборі в Зонтгофені існує театр, що повстав з драматичного гуртка. Працюють фахові артисти та надійні аматорські сили. Мають доброго режисера. Театр виставив на Миколая сценку Д. Ярославської «У таборі» (в головній ролі арт. Г. Ерофеева), а на Новий Рік п'єсу Васильченка «Перші гулі». На Новий Рік був дитячий вечір «Діти мають голос», — дбайливо підготований учителькою п. Б. Якимчук.

УКРАЇНЬКА КНИГАРНЯ «МИСТЕЦТВО»

Augsburg, Ulmerstr. 7.

має на складі та бере до продажу всі українські видання:

книжки, часописи, листівки, тощо.

Приймаємо замовлення поштою.

Ukrainian Camp - Newspaper „Our Life“. With Permission of UNRRA TEAM 114. October 1945.

Український часопис „Наше Життя“. Видає: Секція Журналістів при СУПЖ в Авгсбурзі. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ

Адреса Редакції й Адміністрації:
AUGSBURG — Somme Kaserne.

Американський часопис про українців в Авгсбурзі

Український часопис «Українська Громадська Пора» — орган незалежної трудової демократії, що появляється в Детройті (ЗДПА), вмістив 6 грудня 1945 р. таку вістку під заголовком «Українці в Авгсбурзі»: «Кур'єр-нюз» з Плянфільд, Нью Джерсі, за 30 листопада опублікував листа протестантського пастора Т. Гарісона при американській армії в Авгсбурзі, в якому повідомляється, що там існує два табори українських збігців, в яких бідує коло 3.000 людей. Становище їх розпучливе. Багатьом загрожує поворот до Росії, де їх чекає, як не смерть, то каторга. Вони потребують цукру, пресованого молока, муки, сала, теплого одягу. Три протестантські пастори допомагають їм, але потребують речей з Америки. Всі пакунки можна послати просто на руки пастора Т. Гарісона, який передасть, кому вони адресовані, або хто їх потребує. Пакунки для пастора Т. Гарісона приймає пастор Пропет» (тут подана адреса).